

Arrest

**nr. 341 836 van 25 februari 2026
in de zaak RvV X/ XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 6 september 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 augustus 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 28 augustus 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, geboren op 25 mei 1980 te Maquela do Zombo, in de provincie Uige. Toen u tussen de tien en twaalf jaar oud was verhuisde u naar Luanda. Sindsdien woonde u steeds in Luanda. Uw beide ouders zijn overleden en u heeft vijf broers en vier zussen, waarvan vier overleden. U had sinds 2008 een relatie met L.L. maar jullie zijn nooit gehuwd. Jullie hebben drie kinderen samen. Zij verblijven allen nog in Angola, al bent u niet op de hoogte van hun precieze verblijfplaatsen. Toen u Angola verliet is deze relatie afgesprongen. U ging naar school tot het vierde secundair. Na uw studies deed u voornamelijk zaken zoals het aan –en verkopen van naaimachines en elektriciteitsopwekkers. Sinds 2009 bent u lid van de oppositiepartij UNITA (Uniao Nacional para a Independencia Total de Angola). U mobiliseerde daarbij mensen om lid te worden van de partij en organiseerde betogingen. U verklaart dat zowel in 2015 als in 2019 u werd gezocht door de SIC (Servico de Investigacao Criminal). Zij kwamen rond in uw buurt met uw foto en video en vroegen mensen naar u. Om deze reden besloot u Angola te verlaten. U verliet Angola in september 2019. U vroeg een toeristenvisum voor Turkije aan en reisde legaal per vliegtuig naar Turkije. U bleef in Turkije tot 2023, dit met tijdelijke verblijfsdocumenten die u steeds diende te vernieuwen. U besloot Turkije te verlaten omwille van de slechte economische omstandigheden en ging per boot naar Griekenland. U kwam er aan in augustus 2023 en diende er een verzoek tot internationale bescherming in. U verklaart geen beslissing te hebben ontvangen in Griekenland. U besloot Griekenland te verlaten en reisde via de Balkanlanden naar Italië, vanwaar u per trein en bus via Zwitserland en Frankrijk doorreisde naar België. Op 06 september 2024 diende u een verzoek tot internationale bescherming in in België.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van uw activiteiten voor UNITA. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan dit activisme of de vervolging om deze reden.

U weet vooreerst geenszins te overtuigen met betrekking tot uw activiteiten voor UNITA.

- **U legt louter uiterst vage verklaringen af omtrent uw eigen activiteiten voor UNITA** Wanneer u wordt gevraagd naar uw concrete activiteiten blijft u in eerste instantie uiterst vaag. U verklaart te mobiliseren en de bevolking uit te leggen hoe de betoging te organiseren om problemen te vermijden. Wanneer u wordt gevraagd meer concreet uit te leggen wat uw activiteiten inhielden verwijst u opnieuw zonder enig detail naar de betogingen die u organiseerde voor de verkiezingen in 2018. Wanneer opnieuw naar uw eigen rol in de organisatie wordt gevraagd komt u wederom niet verder dan een vage verklaring dat u daarbij mensen mobiliseerde door hen met een micro aan te moedigen om op straat te komen (NPO p.12). Aangezien u verklaart dit sinds 2009 bijna maandelijks te hebben gedaan, u vaak deelnam aan betogingen en eveneens frequent aan vergaderingen deelnam (NPO p.12 en p.14), weet u op basis van dergelijke vage verklaringen niet te overtuigen wat betreft dit activisme.

- **U blijft uiterst vaag over de frequentie van uw activiteiten, wat opnieuw niet weet te overtuigen betreffende deze activiteiten.** Wanneer u wordt gevraagd hoe vaak u met een micro op straat zou zijn gekomen, antwoordt u weinig zeggend ‘altijd’. Wanneer u precisering wordt gevraagd bij de frequentie verklaart u nog steeds weinig concreet dat het om de drie of vier maanden of om de maand kon zijn, niet elke dag (NPO p.13). Ook wat betreft de vergaderingen die u bijwoonde komt u niet verder dan te stellen dat dit verschillende keren was en de frequente ervan af hing (NPO p.13). Hiermee opnieuw geen enkel detail verschaffend dat uw activisme zou kunnen aantonen. Dit geldt evenzeer voor de frequentie van uw deelname aan manifestaties of protesten. U verklaart dit ‘vaak’ en ‘heel veel’ gedaan te hebben (NPO p.14-15). Wanneer u gevraagd wordt dit meer concreet in te schatten dient u te stellen dat u vijf of zes keer heeft deelgenomen (NPO p.15), wat in een tijdsspanne van tien jaar moeilijk als vaak en heel veel kan worden bestempeld.

- **Waar u verklaart samen te hebben gewerkt met Luther King Campos weet u ook hier slechts uiterst vage verklaringen over af te leggen.** U verklaart hem te hebben leren kennen toen u studeerde en sindsdien met hem te hebben opgetrokken (NPO p.23). U weet echter jullie verdere relatie niet te duiden. U verwijst steeds enkel naar uw studententijd. Wanneer u wordt gevraagd hoe vaak u hem zag, verklaart u hem verschillende keren te hebben gezien en verwijst u opnieuw naar uw studies. Wanneer u wordt gevraagd naar uw latere relatie met hem, kan u opnieuw enkel naar uw studententijd verwijzen (NPO p.23). Dit terwijl u slechts tot uw vierde secundair studeerde (NPO p.9) en zelfs stelt uw studies in 1998 te hebben afgerond (NPO p.23). Zodoende kan geen geloof worden gehecht aan uw betrokkenheid bij deze activist. Uw latere loutere verklaring hem drie of vier keer per week te hebben gezien, weet niet te overtuigen. Indien uw contact zo intens is, is het weinig geloofwaardig dat u voornamelijk naar uw studententijd zou verwijzen. Bovendien

blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat deze Luther King Campos geboren is in 1990. Zodoende was hij slechts acht jaar oud in de periode van jullie kennismaking waarnaar u verwijst. Dat u hem leerde kennen als 'een man die heel betrokken was bij politiek en het beste wou voor het land en de jongeren' (NPO p.23), is dan ook uiterst ongeloofwaardig.

U weet vervolgens evenmin op basis van uw kennis van het politieke landschap aan te tonen zelfs maar politiek betrokken te zijn.

- **Uw kennis over UNITA is daarbij ontoereikend.** U duidt het acroniem van UNITA verkeerdelijk als Uniao Nacional para a Independencia dos Trabaedaros Angolanes (NPO p.25). Volgens de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier betreft dit niet de correcte benaming van UNITA. Het verwijst daarentegen naar een vakbond zonder enige banden met UNITA en die zelfs eerder aanleunt bij de heersende partij MPLA (Movimento Popular de Libertacao de Angola). Daarnaast weet u slechts één vooraanstaand lid van UNITA te benoemen, met name de huidige voorzitter (NPO p.25), en de oprichter van de partij (NPO p.26). Ook deze uiterst beperkte kennis geeft geen betrokkenheid bij deze partij weer.

- **U bent niet op de hoogte van Luther King Campos latere activiteiten of problemen.** U verklaart dat hij werd gearresteerd in 2017 (NPO p.24). U geeft aan dat hij daarna geen problemen meer kende en niet meer gearresteerd werd (NPO p.25). U verklaart nochtans na uw vertrek nog politiek actief te zijn en de politieke ontwikkelingen te volgen (NPO p.16). Het schaadt dan ook uw geloofwaardigheid dat u niet op de hoogte bent dat deze persoon – waar u een dichte band mee verklaart te hebben – volgens informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier ook meer recent nog werd gearresteerd.

- **U heeft geen kennis over de verkiezingen in Angola, wat verder uw politieke betrokkenheid ondergraaft.** Het is daarbij uiterst schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u uw laatste activiteiten voor de partij kadert binnen betogingen voor de verkiezingen van juni 2018. In 2018 vonden echter geen verkiezingen plaats in Angola. Volgens informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier vonden reeds in 2017 verkiezingen plaats. Dat u zich hier doorheen uw persoonlijk onderhoud consequent in vergist ondergraaft verregaand uw geloofwaardigheid, temeer u dit aanhaalt als de concrete aanleiding tot uw vertrek. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd komt u niet verder dan stellen dat u zich vergist heeft en dat vergissen menselijk is (NPO p.21), wat allerminst een dergelijke vergissing in een sleutelement in uw relaas kan vergoelijken. Daarnaast bent u evenmin op de hoogte over enige verkiezingen na uw vertrek in het land. Wat gezien uw verklaarde politieke betrokkenheid en het feit dat u verklaart nog politiek actief te zijn na uw vertrek, waarbij u de politieke ontwikkelingen volgt via sociale media (NPO p.16), uiterst opmerkelijk is. U wordt expliciet gevraagd naar de laatste verkiezingen, ook na uw vertrek. U stelt dat de laatste verkiezingen plaatsvonden in 2018 (NPO p.15). Pas wanneer u de rekensom maakt stelt u dat er in 2022 ook verkiezingen waren (NPO p.16). Dit getuigt dan ook allerminst van enige politieke betrokkenheid.

Indien nog enig geloof kan worden gehecht aan uw politiek profiel, quod non, dient opgemerkt dat u er ook niet in bent geslaagd om de problemen aannemelijk te maken.

U weet immers allerminst te overtuigen wat betreft de concrete vervolging of aanleiding tot uw vertrek uit Angola. U verklaart dat er een kloppacht op u werd opgezet door de SIC. U weet dit op basis van uw verklaringen echter allerminst aan te tonen. U verklaart dat naar u gezocht werd maar weet geenszins de manier waarop naar u zou zijn gezocht aan te tonen. U werd tot driemaal toe uitgenodigd te verduidelijken wat u precies is overkomen en op welke manier u vervolgd werd. U haalt daarbij echter geen concrete elementen aan en verwijst enkel naar de reden waarom u vervolgd zou worden, namelijk het organiseren van betogingen (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.17). Slechts later in het persoonlijk onderhoud verklaart u dat zij foto's en video's van u tonen in de buurt om op die manier naar u op zoek te gaan (NPO p.18). U verklaart daarbij dat zij hier reeds in 2009 mee zijn begonnen (NPO p.18). Evenmin weet u aan te geven wat er voor u verder concreet op wees dat zij steeds naar u op zoek waren. U verwijst naar anderen die werden gearresteerd en het feit dat de SIC op veel plaatsen komt en steeds in beweging is (NPO p.20). **Het is echter weinig overtuigend dat zij meer dan tien jaar actief naar u op zoek zouden zijn maar dat zij geen enkele andere stap zouden hebben ondernomen om u te raken dan dit rondvragen in uw buurt.** U verklaart nooit gearresteerd te zijn geweest (NPO p.17). U zou zelfs nooit persoonlijk aangesproken zijn geweest of zelf in contact zijn gekomen met iemand van SIC. Zij zijn evenmin ooit naar uw huis gekomen (NPO p.19). Zelfs na de betoging in 2018, die u aanhaalt als de directe aanleiding voor uw vertrek in Angola, zou u niets specifiek overkomen zijn (NPO p.20). Dit terwijl u verklaart reeds tien jaar in dezelfde buurt te hebben gewoond (NPO p.6-7). U verklaart zelfs dat zij uw naam en adres kenden. Weliswaar om dit later af te zwakken en in strijd daarmee te verklaren dat zij enkel uw naam te weten zijn gekomen (NPO p.19). Dit terwijl u tegelijkertijd verklaart dat zij weten waar u zich bevond, wat u deed, waar u naar toe ging, wat voor werk u deed, dat zij kortom alles over u wisten (NPO p.22). **Dat u steeds gezocht zou zijn geweest zonder daar enig concreet element van te kunnen aanhalen, overtuigt allerminst. U haalt geen enkel concreet element aan dat aantoont dat zij persoonlijk naar u op zoek zouden zijn of dat zij ook maar enige stappen hebben ondernomen om u te vervolgen. Op basis van bovenstaande verklaringen weet u derhalve niet aan te tonen gevisieerd te zijn geweest door de SIC of vervolging te moeten vrezen bij een terugkeer naar Angola.**

Het is verder schadelijk voor de geloofwaardigheid van uw vervolging dat u probleemloos met uw eigen paspoort het land kon verlaten. U verklaart uw eigen paspoort met een Turks visum gebruikt te hebben om te reizen (NPO p.18). U verklaart een nieuw paspoort te hebben moeten aanvragen midden 2019. Zowel uw paspoort als uw visum verkreeg u volledig legaal en u ondervond hier geen problemen bij (NPO p.27). Evenmin waren er enige problemen om Angola per vliegtuig te verlaten (NPO p.28). Indien u al tien jaar gezocht zou zijn geweest door de Angolese autoriteiten is het weinig geloofwaardig dat u zich tot de autoriteiten zou wenden om een nieuw paspoort te verkrijgen en u zonder enige problemen het land kon verlaten of dat u zelfs maar het risico zou nemen dergelijke stappen te ondernemen. Ter volledigheid wordt er eveneens op gewezen dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent uw vertrekdatum. Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart in mei 2019 het land te hebben verlaten (Verklaring DVZ vraag 10 en 33) geeft u voor het Commissariaat-generaal aan pas in september 2019 de procedure van uw visumaanvraag te zijn begonnen (NPO p.27), wat andermaal niet bijdraagt tot uw geloofwaardigheid.

De opmerkingen die uw advocaat het Commissariaat-generaal bezorgt op het persoonlijk onderhoud zijn evenmin in staat deze appreciatie te wijzigen. Het betreft namelijk louter correcties met betrekking tot uw reisroute, wat op geen enkele manier van invloed is op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het proportionaliteitsbeginsel, alsook op een manifeste appreciatiefout.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1

van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Deze motieven worden door verzoeker niet op dienstige wijze betwist. Verzoeker betoogt weliswaar in zijn verzoekschrift dat verweerder niet informeerde naar zijn psychologische situatie, doch hij laat na enige toelichting te verschaffen over zijn mentale gezondheidstoestand en evenmin brengt hij enig medisch en/of psychologisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat hij omwille van deze gezondheidstoestand nood zou hebben aan steunmaatregelen in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat hij verduidelijkt welke steunmaatregelen volgens hem noodzakelijk zouden zijn geweest. Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde in het verleden een oogprobleem te hebben gehad, blijkt uit deze verklaringen dat dit probleem intussen werd opgelost, zodat hieruit evenmin bijzondere procedurele noden kunnen blijken.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart de Angolese autoriteiten te vrezen omwille van zijn lidmaatschap van oppositiepartij UNITA. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist. De enige opmerking die in het verzoekschrift wordt gemaakt bij het feitenrelaas in de bestreden beslissing, is de volgende: *“Dat deze feitelijke uiteenzetting / samenvatting van de verklaringen van verzoeker op verschillende punten onjuist is. Dat verzoeker universitaire studies deed tot het 4de jaar. Dat verzoeker o.m. actief was in het licht van de verkiezingen.”* Hierop zal hierna worden ingegaan (zie punt 6.2.).

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van uw activiteiten voor UNITA. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan dit activisme of de vervolging om deze reden.

U weet vooreerst geenszins te overtuigen met betrekking tot uw activiteiten voor UNITA.

- ***U legt louter uiterst vage verklaringen af omtrent uw eigen activiteiten voor UNITA***
Wanneer u wordt gevraagd naar uw concrete activiteiten blijft u in eerste instantie uiterst vaag. U verklaart te mobiliseren en de bevolking uit te leggen hoe de betoging te organiseren om problemen te vermijden. Wanneer u wordt gevraagd meer concreet uit te leggen wat uw activiteiten inhielden verwijst u opnieuw zonder enig detail naar de betogingen die u organiseerde voor de verkiezingen in 2018. Wanneer opnieuw naar uw eigen rol in de organisatie wordt gevraagd komt u wederom niet verder dan een vage verklaring dat u daarbij mensen mobiliseerde door hen met een micro aan te moedigen om op straat te komen (NPO p.12). Aangezien u verklaart dit sinds 2009 bijna maandelijks te hebben gedaan, u vaak deelnam aan betogingen

en eveneens frequent aan vergaderingen deelnam (NPO p.12 en p.14), weet u op basis van dergelijke vage verklaringen niet te overtuigen wat betreft dit activisme.

- **U blijft uiterst vaag over de frequentie van uw activiteiten, wat opnieuw niet weet te overtuigen betreffende deze activiteiten.** Wanneer u wordt gevraagd hoe vaak u met een micro op straat zou zijn gekomen, antwoordt u weinig zeggend 'altijd'. Wanneer u precisering wordt gevraagd bij de frequentie verklaart u nog steeds weinig concreet dat het om de drie of vier maanden of om de maand kon zijn, niet elke dag (NPO p.13). Ook wat betreft de vergaderingen die u bijwoonde komt u niet verder dan te stellen dat dit verschillende keren was en de frequente ervan af hing (NPO p.13). Hiermee opnieuw geen enkel detail verschaffend dat uw activisme zou kunnen aantonen. Dit geldt evenzeer voor de frequentie van uw deelname aan manifestaties of protesten. U verklaart dit 'vaak' en 'heel veel' gedaan te hebben (NPO p.14-15). Wanneer u gevraagd wordt dit meer concreet in te schatten dient u te stellen dat u vijf of zes keer heeft deelgenomen (NPO p.15), wat in een tijdsspanne van tien jaar moeilijk als vaak en heel veel kan worden bestempeld.

- **Waar u verklaart samen te hebben gewerkt met Luther King Campos weet u ook hier slechts uiterst vage verklaringen over af te leggen.** U verklaart hem te hebben leren kennen toen u studeerde en sindsdien met hem te hebben opgetrokken (NPO p.23). U weet echter jullie verdere relatie niet te duiden. U verwijst steeds enkel naar uw studententijd. Wanneer u wordt gevraagd hoe vaak u hem zag, verklaart u hem verschillende keren te hebben gezien en verwijst u opnieuw naar uw studies. Wanneer u wordt gevraagd naar uw latere relatie met hem, kan u opnieuw enkel naar uw studententijd verwijzen (NPO p.23). Dit terwijl u slechts tot uw vierde secundair studeerde (NPO p.9) en zelfs stelt uw studies in 1998 te hebben afgerond (NPO p.23). Zodoende kan geen geloof worden gehecht aan uw betrokkenheid bij deze activist. Uw latere loutere verklaring hem drie of vier keer per week te hebben gezien, weet niet te overtuigen. Indien uw contact zo intens is, is het weinig geloofwaardig dat u voornamelijk naar uw studententijd zou verwijzen. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat deze Luther King Campos geboren is in 1990. Zodoende was hij slechts acht jaar oud in de periode van jullie kennismaking waarnaar u verwijst. Dat u hem leerde kennen als 'een man die heel betrokken was bij politiek en het beste wou voor het land en de jongeren' (NPO p.23), is dan ook uiterst ongeloofwaardig.

U weet vervolgens evenmin op basis van uw kennis van het politieke landschap aan te tonen zelfs maar politiek betrokken te zijn.

- **Uw kennis over UNITA is daarbij ontoereikend.** U duidt het acroniem van UNITA verkeerdelijk als Uniao Nacional para a Independencia dos Trabaedaros Angolanes (NPO p.25). Volgens de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier betreft dit niet de correcte benaming van UNITA. Het verwijst daarentegen naar een vakbond zonder enige banden met UNITA en die zelfs eerder aanleunt bij de heersende partij MPLA (Movimento Popular de Libertacao de Angola). Daarnaast weet u slechts één vooraanstaand lid van UNITA te benoemen, met name de huidige voorzitter (NPO p.25), en de oprichter van de partij (NPO p.26). Ook deze uiterst beperkte kennis geeft geen betrokkenheid bij deze partij weer.

- **U bent niet op de hoogte van Luther King Campos latere activiteiten of problemen.** U verklaart dat hij werd gearresteerd in 2017 (NPO p.24). U geeft aan dat hij daarna geen problemen meer kende en niet meer gearresteerd werd (NPO p.25). U verklaart nochtans na uw vertrek nog politiek actief te zijn en de politieke ontwikkelingen te volgen (NPO p.16). Het schaadt dan ook uw geloofwaardigheid dat u niet op de hoogte bent dat deze persoon – waar u een dichte band mee verklaart te hebben – volgens informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier ook meer recent nog werd gearresteerd.

- **U heeft geen kennis over de verkiezingen in Angola, wat verder uw politieke betrokkenheid ondergraaft.** Het is daarbij uiterst schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u uw laatste activiteiten voor de partij kadert binnen betogingen voor de verkiezingen van juni 2018. In 2018 vonden echter geen verkiezingen plaats in Angola. Volgens informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier vonden reeds in 2017 verkiezingen plaats. Dat u zich hier doorheen uw persoonlijk onderhoud consequent in vergist ondergraaft verregaand uw geloofwaardigheid, temeer u dit aanhaalt als de concrete aanleiding tot uw vertrek. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd komt u niet verder dan stellen dat u zich vergist heeft en dat vergissen menselijk is (NPO p.21), wat allerminst een dergelijke vergissing in een sleutelement in uw relaas kan vergoelijken. Daarnaast bent u evenmin op de hoogte over enige verkiezingen na uw vertrek in het land. Wat gezien uw verklaarde politieke betrokkenheid en het feit dat u verklaart nog politiek actief te zijn na uw vertrek, waarbij u de politieke ontwikkelingen volgt via sociale media (NPO p.16), uiterst opmerkelijk is. U wordt expliciet gevraagd naar de laatste verkiezingen, ook na uw vertrek. U stelt dat de laatste verkiezingen plaatsvonden in 2018 (NPO p.15). Pas wanneer u de rekensom maakt stelt u dat er in 2022 ook verkiezingen waren (NPO p.16). Dit getuigt dan ook allerminst van enige politieke betrokkenheid.

Indien nog enig geloof kan worden gehecht aan uw politiek profiel, quod non, dient opgemerkt dat u er ook niet in bent geslaagd om de problemen aannemelijk te maken.

U weet immers allerminst te overtuigen wat betreft de concrete vervolging of aanleiding tot uw vertrek uit Angola. U verklaart dat er een klopjacht op u werd opgezet door de SIC. U weet dit op basis van uw verklaringen echter allerminst aan te tonen. U verklaart dat naar u gezocht werd maar weet geenszins de

manier waarop naar u zou zijn gezocht aan te tonen. U werd tot driemaal toe uitgenodigd te verduidelijken wat u precies is overkomen en op welke manier u vervolgd werd. U haalt daarbij echter geen concrete elementen aan en verwijst enkel naar de reden waarom u vervolgd zou worden, namelijk het organiseren van betogingen (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.17). Slechts later in het persoonlijk onderhoud verklaart u dat zij foto's en video's van u tonen in de buurt om op die manier naar u op zoek te gaan (NPO p.18). U verklaart daarbij dat zij hier reeds in 2009 mee zijn begonnen (NPO p.18). Evenmin weet u aan te geven wat er voor u verder concreet op wees dat zij steeds naar u op zoek waren. U verwijst naar anderen die werden gearresteerd en het feit dat de SIC op veel plaatsen komt en steeds in beweging is (NPO p.20). **Het is echter weinig overtuigend dat zij meer dan tien jaar actief naar u op zoek zouden zijn maar dat zij geen enkele andere stap zouden hebben ondernomen om u te raken dan dit rondvragen in uw buurt.** U verklaart nooit gearresteerd te zijn geweest (NPO p.17). U zou zelfs nooit persoonlijk aangesproken zijn geweest of zelf in contact zijn gekomen met iemand van SIC. Zij zijn evenmin ooit naar uw huis gekomen (NPO p.19). Zelfs na de betoging in 2018, die u aanhaalt als de directe aanleiding voor uw vertrek in Angola, zou u niets specifiek overkomen zijn (NPO p.20). Dit terwijl u verklaart reeds tien jaar in dezelfde buurt te hebben gewoond (NPO p.6-7). U verklaart zelfs dat zij uw naam en adres kenden. Weliswaar om dit later af te zwakken en in strijd daarmee te verklaren dat zij enkel uw naam te weten zijn gekomen (NPO p.19). Dit terwijl u tegelijkertijd verklaart dat zij weten waar u zich bevond, wat u deed, waar u naar toe ging, wat voor werk u deed, dat zij kortom alles over u wisten (NPO p.22). **Dat u steeds gezocht zou zijn geweest zonder daar enig concreet element van te kunnen aanhalen, overtuigt allerminst. U haalt geen enkel concreet element aan dat aantoont dat zij persoonlijk naar u op zoek zouden zijn of dat zij ook maar enige stappen hebben ondernomen om u te vervolgen. Op basis van bovenstaande verklaringen weet u derhalve niet aan te tonen geïndiceerd te zijn geweest door de SIC of vervolging te moeten vrezen bij een terugkeer naar Angola.**

Het is verder schadelijk voor de geloofwaardigheid van uw vervolging dat u probleemloos met uw eigen paspoort het land kon verlaten. U verklaart uw eigen paspoort met een Turks visum gebruikt te hebben om te reizen (NPO p.18). U verklaart een nieuw paspoort te hebben moeten aanvragen midden 2019. Zowel uw paspoort als uw visum verkreeg u volledig legaal en u ondervond hier geen problemen bij (NPO p.27). Evenmin waren er enige problemen om Angola per vliegtuig te verlaten (NPO p.28). Indien u al tien jaar gezocht zou zijn geweest door de Angolese autoriteiten is het weinig geloofwaardig dat u zich tot de autoriteiten zou wenden om een nieuw paspoort te verkrijgen en u zonder enige problemen het land kon verlaten of dat u zelfs maar het risico zou nemen dergelijke stappen te ondernemen. Ter volledigheid wordt er eveneens op gewezen dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent uw vertrekdatum. Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart in mei 2019 het land te hebben verlaten (Verklaring DVZ vraag 10 en 33) geeft u voor het Commissariaat-generaal aan pas in september 2019 de procedure van uw visumaanvraag te zijn begonnen (NPO p.27), wat andermaal niet bijdraagt tot uw geloofwaardigheid. De opmerkingen die uw advocaat het Commissariaat-generaal bezorgt op het persoonlijk onderhoud zijn evenmin in staat deze appreciatie te wijzigen. Het betreft namelijk louter correcties met betrekking tot uw reisroute, wat op geen enkele manier van invloed is op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermog niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker stelt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen herhaaldelijk aan de tolk uitlegde dat hij hem niet verstond, dient vastgesteld dat hiervan geen enkel spoor is terug te vinden in de notities van het persoonlijk onderhoud. Evenmin maakte verzoeker hiervan melding in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud die hij aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bezorgde. Het is geenszins ernstig om *post factum* opeens te beweren dat er tijdens het persoonlijk onderhoud sprake zou zijn geweest van vertaalproblemen zonder dit op objectieve wijze aan te tonen. Dit klemt des te meer daar verzoeker nalaat concreet te duiden wanneer er tijdens zijn persoonlijk onderhoud volgens hem sprake zou zijn geweest van vertaalproblemen en/of op welke wijze deze beweerde problemen op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht zouden werpen.

Verder dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. In het licht hiervan dient het gegeven, dat de voormelde motivering uit de bestreden beslissing voortvloeit, niet te worden vastgesteld dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakte, geenszins aldus te worden geïnterpreteerd dat de commissaris-generaal vanuit een negatief uitgangspunt zou zijn uitgegaan. De motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal behelst overigens geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing, kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn asielpcedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren.

Waar verzoeker vervolgens in zijn verzoekschrift betoogt als volgt:

“Dat de CGVS verder motiveert :

*U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van uw **activiteiten voor UNITA**. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan dit activisme of de vervolging om deze reden.*

Overwegende dat deze paragraaf niet meer of minder is dan een bijzonder beperkte samenvatting van het relaas van verzoeker.”,

dient vastgesteld dat noch in het verzoekschrift, noch ter terechtzitting enige bijkomende elementen worden aangehaald, los van verzoekers voorgehouden vrees voor de Angolese autoriteiten omwille van zijn activiteiten voor oppositiepartij UNITA, die volgens hem (eveneens) maken dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Evenmin duidt verzoeker aan welke elementen van zijn vluchtrelaas in deze “*bijzonder beperkte samenvatting*” niet zouden zijn meegenomen.

Voorts blijkt uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud wel degelijk dat verzoeker slechts vage en ongedetailleerde verklaringen kon afleggen over zijn beweerde activiteiten voor UNITA. In zijn verzoekschrift beweert hij aan vijf à zes activiteiten per maand te hebben deelgenomen, doch opnieuw laat hij na enige concrete, gedetailleerde informatie te verschaffen over deze activiteiten. Dat hij “*een 50tal keren de micro ter hand nam op straat*”, is opnieuw niet meer dan een vage, blote bewering. Er kan geenszins worden aangenomen dat verzoeker, die verklaart van 2009 tot 2019 politiek actief te zijn geweest voor UNITA in Angola, zijn activiteiten “*in eerste instantie vanzelfsprekend in vrij algemene termen*” kan beschrijven, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld. De geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen komt bovendien nog meer op de helling te staan waar hij in zijn verzoekschrift plots beweert dat hij tot het vierde jaar naar de universiteit ging en niet stopte in het vierde jaar van de middelbare school. Immers, hij verklaarde voorheen steeds enkel tot het vierde jaar van het middelbaar naar school te zijn geweest en ook in zijn opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud maakte hij hiervan geen enkele melding. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker bovendien uitdrukkelijk dat hij in 1998 (hij was toen ongeveer 18 jaar oud) zijn studies afrondde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23), zonder hierbij melding te maken van het aanvatten van universitaire studies nadien. In zijn verzoekschrift laat hij bovendien na concreet te duiden waar en wanneer hij universitaire studies zou hebben gevolgd en/of welke studies dit zouden zijn geweest. Dit klemt des te meer daar hij in zijn verzoekschrift stelt Luther King Campos in de periode 2009-2010 te hebben leren kennen, hetgeen zou betekenen dat verzoeker, die stelt Luther King Campos tijdens zijn studententijd te hebben leren kennen, van 1998 tot 2009-2010 universitaire studies volgde – zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat hij tot het vierde jaar naar de universiteit ging. Aangezien er in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde kennismaking met Luther King Campos tijdens zijn studententijd aangezien Luther King Campos in 1990 werd geboren en dus in 1998 pas acht jaar oud was (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), dient te worden aangenomen dat verzoeker zijn eerdere verklaringen inzake zijn onderwijsniveau *post factum* aanpast teneinde zijn eerdere verklaringen alsnog met elkaar te proberen te verzoenen. Dergelijk verweer is uiteraard geenszins ernstig.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift citeert uit de notities van het persoonlijk onderhoud, dient vastgesteld dat uit deze citaten inderdaad blijkt dat verzoekers verklaringen over zijn beweerde activiteiten voor UNITA vaag en ongedetailleerd zijn. Hij komt immers niet verder dan te stellen dat hij aan veel activiteiten deelnam en er kan uit zijn verklaringen worden afgeleid dat hij hiervoor slechts in algemene termen verwijst naar

algemene problemen in de Angolese samenleving. Dat verzoeker niet eens de correcte, volledige naam van UNITA kon weergeven tijdens zijn persoonlijk onderhoud, vormt een bijkomende negatieve indicatie voor zijn voorgehouden activisme voor deze oppositiepartij. Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt dat hij de "roepnaam" van de partij gebruikte en dat anderen de volledige naam van de partij zo goed als nooit gebruiken, laat hij na enig objectief stuk bij te brengen ter staving van deze blote beweringen. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de door verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud gegeven benaming een vakbond zonder banden met UNITA betreft, die zelf eerder aanleunt bij regeringspartij MPLA. Daar verzoeker verklaarde dat hij ook na zijn vertrek uit Angola de politieke situatie in het land opvolgt en tevens beweert een nauwe band te hebben met Luther King Campos, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij op de hoogte is van het wedervaren van deze persoon sedert zijn vertrek, *quod non*. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld "Dat verzoeker zal pogen contact op te nemen met zijn stijdmakkers van UNITA opdat hij zijn lidkaart of een bevestiging van lidmaatschap zou kunnen bijbrengen.", dient vastgesteld dat hij geen enkel stuk ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming voorlegt. Het is overigens geenszins ernstig dat verzoeker, die beweert van 2009 tot 2019 actief te zijn geweest voor UNITA pas in het kader van onderhavige beroepsprocedure een inspanning zou leveren om bewijsstukken ter staving van dit activisme te bekomen. Uit geen enkel element blijkt dat hij hiertoe niet eerder in staat was. Als dusdanig wordt eens te meer afbreuk gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Wat betreft de beweerde vervolgingsfeiten vanwege de Angolese autoriteiten komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen dat hij van burens vernam dat zij hem zochten door met een foto van hem rondvraag te doen, en dit omwille van zijn politieke activiteiten. Hij stelt dat hij "niet kan uitleggen waarom zij er meer dan 10 jaar over zouden gedaan hebben". Aldus werpt hij geenszins een ander licht op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing dienaangaande.

Dat verzoeker zijn land van herkomst op legale wijze kon verlaten met een paspoort dat hij bij zijn nationale autoriteiten aanvraag, terwijl hij heden stelt deze autoriteiten te vrezen en bijgevolg nood te hebben aan internationale bescherming, is geenszins ernstig. Dat "het niet zeker of hij *nominatim geïdentificeerd werd als opposant*", zoals in het verzoekschrift wordt geopperd, is in tegenspraak met zijn eerdere beweringen dat hij reeds sedert 2015 door de Angolese autoriteiten wordt gezocht omwille van zijn activiteiten voor oppositiepartij UNITA. Aldus wordt de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming eens te meer ondermijnd.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1 De *subsidiare beschermingsstatus* wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou

lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In het verzoekschrift wordt weliswaar verwezen naar de situatie in Angola, "de strijd die door de rebellen gevoerd wordt tegen de autoriteiten" en "de repressie van de autoriteiten", doch hij laat na enig objectief stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat er actueel in Angola sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiend februari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER